

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.77/2013/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év július hó 04. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **I.r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. július 09. napján kihirdetett KB.I.44/2013/2. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 220 (kettőszázhusz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre,

II.r. vádlott tekintetében kiszabott pénzbüntetést 180 (egyszáznyolcvan) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre **súlyosítja.**

I.r. vádlottal szemben a 220.000,- (kettőszázhuszezer) forint és **II.r. vádlottal** szemben a 180.000,- (egyszáznyolcvanezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz)- 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez.

A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetén a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r. és II.r. vádlott** tekintetében **helybenhagyja.**

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. július 09. napján kihirdetett KB.I.44/2013/2. számú ítéletével **I.r. és II.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntetében, ezért őket személyenként 120 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére súlyosítás, előzetes mentesítés mellett felfüggesztett

szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében. Az I. és II.r. vádlott, valamint védőik a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.939/2013/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést mindkét vádlott tekintetében fenntartotta. Indítványozta súlyosító körülményként értékelni, hogy a schengeni határszakaszon migrációs és jövedéki termék csempészete szempontjából főirányban követték el a vádlottak a bűncselekményt. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és mindkét vádlottal szemben felfüggesztett börtönbüntetést szabjon ki, előzetes mentesítésük mellett. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt arra hivatkozva, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel megfelelő büntetést szabott ki, és helyesen foglalt állást az alkalmazandó büntető törvény tekintetében is, amikor a vádlottakra nézve kedvezőbb, új büntető jogszabályt alkalmazta.

A II.r. vádlott védője perbeszédében szintén az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Utalt arra, hogy a védence teljeskörű beismerő vallomást tett, ezért nem indokolt vele szemben a vádhatóság által indítványozott legsúlyosabb büntetési nem alkalmazása. A katonai tanács megjelölte azokat a büntetéskiszabási körülményeket, amelyek figyelembevételével meghozta a határozatát, sőt hivatkozott azok súlyára is. Felhívta a figyelmet továbbá arra, hogy az elsőfokú tárgyaláson eljáró katonai ügyész fellebbezésének indokolásából is az derül ki, hogy bizonytalan volt abban a tekintetben, hogy milyen büntetési nemet kell alkalmazni a vádlottal szemben, mivel arra hivatkozott, hogy pénzbüntetés esetén a büntetési célok elérése érdekében legalább kétszer nagyobb napi tételből kellett volna kiindulni. A védői álláspont szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, mivel az jelentősen kedvezőbb a védencére nézve. Figyelemmel arra is, hogy a II.r. vádlott a cselekmény elkövetése óta jól látja el a szolgálatát, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, helyesen állapította meg, hogy a bíróság elé állítás feltételei fennálltak. Kioktatási kötelezettségének megfelelő formában eleget tett, illetve az okirati bizonyítékokat törvényesen tette a tárgyalás anyagává.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak a tárgyaláson rövid, a felelősségüket elismerő nyilatkozatot tettek, és fenntartották a

nyomozás során tett vallomásukat. A nyomozás során mindkét vádlott a tényekre, és a bűnösségre is kiterjedő részletes beismerő vallomást tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlottak beismerő vallomása, az azt alátámasztó tanú vallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A törvényszék katonai tanácsa az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor sem, amikor a Btk. 2. §-a alapján az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy a 2012. évi C. törvény mind az előírt büntetési tétel, mind pedig a ténylegesen alkalmazott pénzbüntetés napi tételeinek összege tekintetében kedvezőbb a vádlottakra nézve.

I.r. és II.r. vádlottak bűnösségét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntetében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet indokolása 3. oldal 7. bekezdésében kifejtett jogi álláspontját. Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak elalvásával a szolgálatban kötelességszegés külön nevesített elkövetési magatartását fejtették ki, és magatartásukkal az adott szolgálat célja, az alaprendeltetés szerinti feladat ellátása megghiúsult. Helyesen rögzítette azt is, hogy mindezt a vádlottak az államhatáron, azon belül is az Európai Unió külső schengeni határán, a ... határszakaszon, a migrációs főirányba tartozó és jövedéki termékeket csempészése szempontjából is kiemelt területen valósították meg, tehát magatartásukból a jelentős hátrány veszélye származott.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során értékelhető körülményeket, és nem tévedett, amikor az enyhítő körülmények nagyobb számára és súlyára figyelemmel lehetőséget látott mindkét vádlott esetében a törvényben írt büntetési nemtől eltérő büntetés kiszabására, a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával. Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú katonai tanács nem differenciált a pénzbüntetés mértékének megállapítása során. Nem vette kellően figyelembe azt, hogy az I.r. vádlott volt a járőrvezető, a II.r. vádlott pedig a bűncselekmény elkövetése idején még próbaidejét töltötte. Észlelte továbbá azt is, hogy a törvényszék katonai tanácsa a napi tételek számának megállapításakor eltért a kialakult bünteteskiszabási gyakorlattól, és a pénzbüntetést olyan összegben határozta meg, amely inkább az adott bűncselekmény vétségi alakzatának elkövetésével arányos. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlottal szemben 220 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 220.000 forint, míg a II.r. vádlottal szemben 180 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 180.000 forint

pénzbüntetést szabott ki a Btk. 33. § (4) bekezdésének, valamint a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdésének alkalmazásával. Figyelemmel arra, hogy a kiszabott pénzbüntetés mértéke mindkét vádlott esetében meghaladja az egy havi illetményük összegét, ezért az ítélőtábla katonai tanácsa a büntetésük megfizetésére 10-10 hónapi részletfizetést engedélyezett a Btk. 50. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával. A Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottakkal szemben a magasabb összegben megállapított pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, annak további súlyosítása nem indokolt, így az ügyészi fellebbezés teljes egészében eredményre nem vezethetett.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. július 04.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Tóth Szabolcs hb. őrnagy s.k. szavazó bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r. és II.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. július 04.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke